25-4-51

Vasilios Krivos

Rev.

4, Manston Street
Oxford
England

τῇ 25ῃ Ἀπριλίου 1951

Σεβασμιώτατε,

Σᾶς συγχαίρω ἐν τάσῃ καρδίᾳ μὲ τὴν λαμπρὰν καὶ χαρμόσυνον ἔορτὴν τῆς Ἀναλήψεως τοῦ Κυρίου καὶ Σᾶς εὔχομαι χρόνια πολλά.

Χριστὸς Ἀνέβη!

Ἐπληροφορήθην ἐκ τῆς ἐπιστολῆς τοῦ κ. Βελίνη (τὸν ὁποῖον χαίρω ἐπίσης) ὅτι ἐλάβετε ἐγκαίρως τὴν ἐπιστολήν μου. Χαίρω πολὺ ὅτι τὰ γράμματα ὅσα ἔστειλα. Ἐλπίζω ὅτι εἶστε καλὰ ἀπὸ ὑγείαν καὶ Σᾶς εὔχομαι πολλὰ τὰ ἔτη ἐν ἀκμῇ ὑγείας πρὸς δόξαν τῆς Ἐκκλησίας.

Εἶμαι, δόξᾳ τῷ Θεῷ, πολὺ καλά. Ἐργάζομαι ἐπὶ 20 ὥρας ἐλδομαδιαίως εἰς τὴν συνήθειαν τοῦ λεχθέντος. Τώρα μοῦ ἔχουν ἀναπτερώσει λειτουργικοῦ χαρακτῆρος. Ἔχουν τὴν ἰδέαν ὅτι πρέπει τὰ λαὸς γνωρίσῃ καλὰ, ἀλλὰ ἡ λειτουργικὴ δὲν εἶναι ἐξωτικὸν μου. Ἐγὼ θὰ εἶμαι προκειμένου τὰ ἀναπτύσσωμαι μὲ ἀσκητικοὺς καὶ ψυχολογικοὺς ὅρους (ὅπως π.χ. τοῦς, πτῶμα, λύπη, ἐκλογὴ κ.τ.λ.), δυστυχῶς ὅμως μὲ αὐτοὺς ἀναπτύσσεται ἐδῶ μόνον ὀλίγοι (χωρὶς νὰ λάβωμεν καλὰ τόπο). Ὅπως βλέπετε, ἐγὼ ἐδῶ συνήθως ἄρθρα (μᾶλλον ἑρμηνείας διαφόρων σημείων, συμβολικὴ ἔννοια, λειτουργικὴ χρῆσις, ἱστορία κ.τ.λ.) διὰ τὰ ὁποῖα ἔχει λέξεις: ἀμφόρεον, ἀέρριον, ἐπιτραχήλιον, σπαρικὸν, δίσκος, κονδάκιον, εἰλητὸν ἐναρξις. βεβαίως, ἡ προσπάθεια ἔχει ἐδῶ γίνει καὶ ἐργάζομαι κυρίως τόπον λόγον ἐδῶ συλλειτούργους ὁλικοῦ (τὸ ὁποῖον ὅμως πάντοτε ἀναζητάμαι τὰ συμπληρωνω). Πρέπει ὅμως τὰ τὸ ἔννοιῶν ὀρθῶς, τὰ τὸ συλλειτουργικοῦ καὶ τὰ ἐκκλησιαστικοῦ ὅπως ἐκκλησιαστὴ καὶ τὸ καλλιτερὸν καὶ χρήσιμον. Ἡ δυσκολία μου εἶναι ὅτι οἱ συνεργάται μου εἶναι πολὺ ἀπειροι εἰς τὴν λειτουργικὴν τῆς ὀρθοδόξου ἐκκλησίας καὶ ὅλα ἡ κίνδυνος διὰ τὸ λιγόν, τόσα ἐρωτήσεις ἔρχεται. Ἐγὼ ὅμως δὲν εἶμαι, ὅπως γνωρίζετε, εἰδικὸς λειτουργιολόγος. Πολὺ ἀπέχει! Ὅμως τί νὰ κάνω; Ἐργάζομαι ὅπως μὲ φωτίζῃ ὁ Ἅγιος Θεὸς καὶ μὲ τὴν βοήθειάν Σου προσωπῶ. Ἐλπίζω ὅτι ἐρχόμενόν μου ἀναδείξουν ἄλλα λέξεις διὰ τὰ ὁποῖα εἶμαι περισσότερον εἰδικὸς. Ἀλλὰ καὶ ἡ σημερινή μου ἐργασία εἶναι ἀρκετὰ ἐνδιαφέρουσα. Μαθαίνω ~~καθ' ἑκάστην~~ πολλὰ πράγματα ποὺ δὲν τὰ ἤξερα. Ἀπὸ ὅλων ἀπόψεως εἶμαι σχεδὸν εὐαρε-

κοσμήτος. Λυπούμαι ὅτα μοῦδεν πού μου ἐπιτρέπει τὰ γῶ.

Ἀπὸ τοῦς Ἕλληνας εἰς τὴν Ὀξυρύγχ γνωρίζω τὸν κ. Γρενφέλ. Εἶναι παλαιογράφος βυζαντινῆς καὶ νεοελληνικῆς ἱστορίας ἀπὸ τὸ Πανεπιστήμιον. Εἶνε πολὺ καλὸς κύριος.

Ἐκεῖ τὴ ἐφαρμογίας μου διὰ τὸ λεξικὸν ἐφαγάμαν πολὺ εἰς τὰς βιβλιοθήκας διὰ τὰ ἐδικάς μου μελέτας (καλοὶ καλέρες) ἐπίσης ἡ βιβλιοθήκη ἐδῶ εἶνε πολὺ πλούσια καὶ εὔκολον ἀρκετὸν ὅτα τὰ βιβλία πού μὲ χρειάζονται.

Ἀπὸ τὸ Μονακῆρι μου ἔλαβον πρὸ ὀλίγων χρόνων ὅτι ὁ Π. Πρωλοχίνης (ὁ ὁποῖος ἦτο μαζί μ' ἐμένα εἰς τὴν ἐξορίαν) ἀπέθανε. Ἤκουσα ὅτι εἰς τὸ Ἅγιον Ὄρος περιοῦται τὰ μεταβῆ ἀπὸ τὰς Ἀθήνας κάποιος μοναχὸς ἐπιστήμων καὶ οἱ καλόγεροι ἀπαυγοῦν.

Σᾶς παρακαλῶ τὰ διαβιβάσητε τοῦς χαιρετισμούς μου εἰς τὸν Παπα-Θεόδωρον καὶ εἰς τὴν Κατίτα.

Εὐχαριστῶ διὰ ὅλα αὐτὰ τὸ ὑστέρου ἀγαπητὲ Σεβαστόπουλος

Ἐλπίζω ἐν Κυρίῳ ἀπάντησιν

Βασίλειος Μυταξᾶς.